

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/120/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011028
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714011028.7

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v senáte v zložení z jeho predsedu Mgr. Miroslava Mazúcha a prísediacich Boženy Donovalovej a Márie Huťkovej na hlavnom pojednávaní konanom 21.06.2016 v Martine takto

rozhodol:

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. v rozsudku Okresného súdu Martin z 12.12.2013, sp. zn. 23T/48/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 25.03.2014, sp. zn. 1To/7/2014, právoplatnom 25.03.2014,

z r u š u j e

- výrok o vine, ktorým bol obžalovaný T. W., B.. XX.X.XXXX v Martine, trvale bytom U. Č.. XXX, L. X. U. Č.. XXX, okres Turčianske Teplice, tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS Sučany, uznaný za vinného zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že v dobe od 12.04.2010 v mieste svojho prechodného bydliska, v rodinnom dome v obci Sklené č. 211, okres Turčianske Teplice, na farebnom atramentovom multifunkčnom zariadení zn. CANON PIXMA MP 250, výr. č. QC3-3620-DB01-02, prefotil a vytváral rozmnoženiny:
- 7 ks falzifikátov bankovky (predné strany) nominálnej hodnoty 50,-Eur, bez sériového čísla,
- 4 ks falzifikátov bankovky nominálnej hodnoty 50,-Eur, sériového čísla X33892525739,
- 1 ks falzifikátu bankovky nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla N25061422944,
- 1 ks falzifikátu bankovky (predná strana) nominálnej hodnoty 100,-Eur, bez sériového čísla,
- 1 ks falzifikátu bankovky (zadná strana) nominálnej hodnoty 5,-Eur, sériového čísla M15112168789,
z ktorých následne 16. 04. 2010 približne o 01,00 h v Martine na Ul. Jilemnického č. 4 v zábavnom centre Kocka, v bufete, platil falzifikátom bankovky nominálnej hodnoty 50,-Eur, sériového čísla X33892525739, predavačke P. Y., B.. XX.XX.XXXX,
-výrok o treste, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia veci - multifunkčné zariadenie zn. CANON PIXMA MP 250, výr. č. QC3-3620-DB01-02,

a

Obžalovaný T. W.W., B.. XX.X.XXXX P. T., O. X. U. Č.. XXX, L. X. U. Č.. XXX, okres Turčianske Teplice, tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS Sučany,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e
v b o d e 1/

v dobe od 12.04.2010 v mieste svojho prechodného bydliska, v rodinnom dome v obci Sklené č. 211, okres Turčianske Teplice, na farebnom atramentovom multifunkčnom zariadení zn. CANON PIXMA MP 250, výr. č. QC3-3620-DB01-02, prefotil a vytváral rozmnoženiny:
- 7 ks falzifikátov bankovky (predné strany) nominálnej hodnoty 50,-Eur, bez sériového čísla,
- 4 ks falzifikátov bankovky nominálnej hodnoty 50,-Eur, sériového čísla X33892525739,
- 1 ks falzifikátu bankovky nominálnej hodnoty 100,-Eur, sériového čísla N25061422944,

- 1 ks falzifikátu bankovky (predná strana) nominálnej hodnoty 100,-Eur, bez sériového čísla,
-1 ks falzifikátu bankovky (zadná strana) nominálnej hodnoty 5,-Eur, sériového čísla M15112168789,
z ktorých následne 16. 04. 2010 približne o 01,00 h v Martine na Ul. Jilemnického č. 4 v zábavnom centre
Kocka, v bufete, platil falzifikátom bankovky nominálnej hodnoty 50,-Eur, sériového čísla X33892525739,
predavačke P. Y., B.. XX.XX.XXXX,

od presne nezistenej doby do 16. 04. 2010 v mieste svojho prechodného bydliska, v
rodinnom dome v obci U. Č.. XXX, okres Turčianske Teplice, na multifunkčnom zariadení CANON PIXMA
MP250, výr. č. QC3-3620-DB01-02, prefotil a vytváral rozmnoženiny:

- 20 ks falzifikátov bankoviek nominálnej hodnoty 100,- €, z toho:
- 5 ks sériového čísla N57124244046, 5 ks sériového čísla N15071251836, 6 ks sériového čísla
N15087947376, 1 ks sériového čísla N23094220782 a 3 ks sériového čísla N33094249951,
ktoré následne vymenil za pravé bankovky, ktoré mal ukryté medzi oblečením v skrini v spálni rodinného
domu v obci U. Č.. XXX, jeho starý otec U. Č., B.. XX.XX. XXXX, na to dňa 14. 09. 2010 v poobedných
hodinách U. Č. vybral falzifikát bankovky nominálnej hodnoty 100,- €, sériového čísla N 15071251836
a nemajúc vedomosť o tom, že sa jedná o falzifikát, ním zaplatil za nákup v potravinách TESCO v
Turčianskych Tepliciach,

od presne nezistenej doby do 16.10.2014 v mieste svojho prechodného bydliska, v rodinnom dome v
obci U. Č.. XXX, okres Turčianske Teplice, na multifunkčnom zariadení CANON PIXMA MP250, výr.
číslo QC3-3620-DB01-02, prefotil a vytváral rozmnoženiny:

- 2 ks falzifikátov bankovky nominálnej hodnoty 50,- €, sériového čísla X33892525739,
následne v doposiaľ v presne nezistený deň v roku 2010, v Martine, na presne nezistenom mieste,
uvedenými falzifikátmi bankoviek zaplatil X. C., B.. XX. XX.XXXX, za pervitín, ktorý od nej kúpil,
od presne nezistenej doby do 16.04.2010 v mieste svojho prechodného bydliska, v rodinnom dome v
obci U. Č.. XXX, okres Turčianske Teplice, na multifunkčnom zariadení CANON PIXMA MP250, výr.
číslo QC3-3620-DB01-02, prefotil a vytvoril rozmnoženinu:

- 1ks falzifikátu bankovky nominálnej hodnoty 100,- Eur, sériového čísla N15071251836,
ktorým dňa 26. 04. 2010 v Turčianskych Tepliciach, Džiny, kde má prevádzkareň v areáli spoločnosti
AFG. s. r. o., H. Š.Á., B.. XX. XX. XXXX, táto nemajúc vedomosť o tom, že sa jedná o falzifikát, platila
za tovar T. U., B.. XX. XX. XXXX, vodičovi spoločnosti MECOM GROUP, s. r. o., Humenné, pobočka
Lučenec,
teda prefotil a vytváral falzifikáty bankoviek v celkovej hodnote 2955,- Eur,

v bode 2/

dňa 19. 02. 2014 v dobe od 16:00 h do 16:50 h v obci Sklené okres Turčianske Teplice, v záhradnej
chatke bez súpisného čísla, patriacej k rodinnému domu Č.. XXX pod vplyvom toulénu, zvalil na posteľ
svoju krstnú dcéru T. G., B.. XX. XX. XXXX, sadol si na ňu, vyzul jej čižmy, ku krku jej vytiahol mikinu s
tričkom a podprsenu, na členky jej stiahol nohavice, krátke nohavice aj s nohavičkami, bozkával ju na
pery a vykonával s ňou súlož, svojím pohlavným údom vošiel do vagíny poškodenej, aj napriek tomu,
že stále kričala o pomoc, hovorila mu, aby prestal, odtlačala ho, načo jej prikladal ruku na ústa, takto
svojím konaním spôsobil T. G., na pravom prsníku, pravom ramene a vnútornej strane stehien drobné
podliatiny, pri vstupe do pošvy obojstranné drobné krvácajúce trhliny a podliatiny, na ľavej strane pošvy
drobné trhliny,

t e d a

v bode 1/

pokračovacím konaním falšoval peniaze a falošné peniaze dal ako pravé, a čin spáchal vo väčšom
rozsahu,

v bode 2/

násilím donútil ženu k súložu a spáchal taký čin na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

pokračovací obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,

v bode 2/

zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., za použitia § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

Z a t o s a o d s u d z u j e

v bode 1/

Podľa § 270 ods. 3, § 41 ods. 3, § 42 ods.1 Tr. zák., za použitia zásad uvedených v § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to multifunkčné zariadenie zn. CANON PIXMA MP 250, výr. č. QC3-3620-DB01-02.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. vo výroku o treste iba u obžalovaného Mareka Kmošeka z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T/32/2015 z 02.07.2015, právoplatný 02.07.2015, ktorým bol obžalovaný T. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. vo výroku o treste z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/167/2015 z 13.04.2016, právoplatný 29.04.2016, ktorým bol obžalovaný T. W. uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., a bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods.1, 78 ods.1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., § 455 Tr. por., ukladá obžalovanému povinnosť ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

za bod 2/

Podľa § 199 ods. 2, § 42 ods. 1, za použitia zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. vo výroku o treste z r u š u j e trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T/48/2014 zo 16.04.2014, právoplatný 02.05.2014, ktorým bol obžalovaný T. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., ako aj všetky

ďalšie rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému ukladá protikoxikomanické ochranné liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 17. 07.2014 obžalobu na W. pre skutok právne posúdený ako pokračovací zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti podanej obžaloby. Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 13.08.2014 ďalšiu obžalobu na W. pre skutok právne posúdený ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods 2 písm. b/ Tr. zák. Okresný súd Martin uznesením z 27. 01 . 2015, sp. zn. 2T/120/2014 obidve veci obžalovaného spojil na spoločné prejedanie a rozhodnutie s tým, že sa na súde ďalej vedú pod spoločnou sp. zn. 2T/120/2014.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní konanom 18.06.2016 (č. l. 308 spisu) upozornil obžalovaného a jeho obhajcu, že vzhľadom na obsah už právoplatnej veci 23T/48/2012 má byť popísaný skutok v obžalobe prokurátora zo 17. 07.2014, sp. zn. 2 Pv 480/2010 správne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný pokračovací zločin falšovania pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 , ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s hroziacou sadzbou od 10 do 15 rokov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní prejavil vôľu konať o dohode o vine a treste, ale s tým, že by vo veci akceptoval celkové tresty vo výmere do 8 až 9 rokov a uhradil by nejaké odškodné. Prokurátor nesúhlasil s konaním o dohode o vine a treste. Prokurátor poukázal na to, že v konaní bolo ním už dvakrát iniciované konanie o dohode o vine a treste. Obžalovaný možnosti nevyužil. Pri žalovanom zločine znásilnenia z vyjadrenia obžalovaného vyplýva, že sa necíti byť vinný. Prokurátor následne predniesol obidve obžaloby. Obhajca v stanovisku uviedol, že obžalovaný sa nestotožňuje ani s jednou obžalobou. Zákonná zástupkyňa poškodenej T. G. sa vyjadrila, že voči obžalovanému neuplatňovala nárok na náhradu škody. Obžalovaný vzápätí vyhlásil, že je nevinný zo skutkov uvedených v podaných obžalobách.

K bodu 1/

Obžalovaný vypovedal, že peniaze opísané v obžalobe nevytlačil. Doniesol mu ich kamarát. Mali dohodu, že za donesených 100,- Eur mu zaplatí 50,- eur, alebo za 200,- eur zaplatí 100,- eur. Myslel si, že kamarát točí peniaze na drogách. Neskôr sa dozvedel, že peniaze, ktoré mu dával, sú falošné. V spisoch sa uvádza, že bankovky boli vytlačené z jedného prístroja, ale to nie je pravda. V tom čase kúpil sestru tlačiareň, pretože maturovala. Tlačiareň vyskúšal. Najprv vytlačil 50 - eurovku a potom aj 100 - eurovku. S tlačiarňou nevedel dobre zaobchádzať a preto, keď stačil ovládanie, vytlačilo naraz viac kusov. Všetky, ale pokrčil a zahodil ku krbu mysliac, že budú spálené. Raz ho napadlo, že môže bankovku použiť na drogy. Z tohto dôvodu zobral tri falošné bankovky v hodnote 50, -eur, ktoré vytlačil tak, aby vyzerali ako pravé a išiel si kúpiť drogy. Viezlo ho dievča na vlastnom aute. Zastavili sa v Kocke v Martine a išli sa najesť. Pri sebe nemal pravé peniaze, tak zaplatil falošnou 50,- eurovou bankovkou. Prišla kriminálna polícia. Vypočúvali ho v čase, keď bol nafetovaný, na drogách a bez prítomnosti obhajcu.

Na otázky prokurátora vypovedal, že sfalšované peniaze mu poskytol T. V.. Býva na Turčeku a má asi 32 rokov. Na to, že peniaze od V. sú falošné prišiel až vtedy, keď mu dával takú desiatu 100,- € bankovku, keďže mu dával papier vo formáte A4, na ktorom boli vytlačené asi 4 kusy bankoviek a povedal mu, že si ich má vystrihnúť. Od tej doby od neho nič nezobral. Falošné bankovky použil aj pri platbách X. C. a tak, že ich vymenil starému otcovi za jeho pravé bankovky, keď ten nebol doma. Mal kľúče od jeho domu. Myslel si, že mu neskôr znovu vráti pravé a starý otec to ani nezistí. Falošné peniaze dal do spodnej časti uložených peňazí. Z toho papiera, ktorý mu dal V. na multifunkčnom zariadení zo zvedavosti skúšal výrobu. Mal veľa nepodarkov, ktoré pokrčil a dal do krbu. Dúfal, že budú spálené. Eurové bankovky v hodnote 50,- €, ktoré následne použil, vytlačil sám. Od V. boli totiž bankovky v hodnote 100,- eur a tie vymenil starému otcovi.

Na otázky obhajcu vypovedal, že peniaze chcel starému otcovi vrátiť z príjmu, lebo mal snahu sa zamestnať. Našiel si aj priateľku, ktorá mala dobré majetkové pomery a myslel si, že peniaze si požičia do nej. Starému otcovi chcel neskôr povedať pravdu.

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu (č. I. 83 - 84 spisu), fotodokumentácie (č. I. 74 - 82 spisu) a zápisnice o vydaní veci (č. I. 70 spisu) U. Č., starý otec obžalovaného 14.09.2010 dobrovoľne vydal zo skrine izby svojho rodinného domu

- 5 ks 100 eurových bankoviek čísla N57124244046,
- 6 ks 100 eurových bankoviek čísla N15087947376,
- 5 ks 100 eurových bankoviek čísla N 15071251836,
- 3 ks 100 eurových bankoviek N 133094149951,
- 1 ks 100 eurovej bankovky čísla N 23094220782, teda 20 ks bankoviek v celkovej hodnote 2000,- eur.

Svedok T. U. vypovedal, že vykonával rozvoz mäsových výrobkov po Turci a doviezol tovar aj do predajne pani Š.H. v Turčianskych Tepliciach. Pani Š. mu za tovar zaplatila 103,17 eur. Peniaze prevzal, priložil ich k faktúre a vložil do samostatnej obálky. 100 - eurová bankovka určite pochádzala z prevádzky pani Š., pretože v ten deň mal v tržbe len jednu 100 - eurovú bankovku. Pri preberaní peňazí nepoužíva žiadne zariadenie na kontrolu bankoviek, lebo ho nemajú. Peniaze kontroluje iba hmatom podľa ochranných prvkov. Nevšimol si, že bankovka bola falošná, pretože musela byť dobre spravená. Peniaze odovzdal do trezoru, ktorý vyberá pokladníčka ich firmy. V..

Svedkyňa H. V. vypovedala, že preberala hotovostné platby od vodičov firmy. Mala na starosti nočný trezor do ktorého vhadzujú vodiči po príchode z rozvozu tržbu spolu s faktúrami. Pri kontrole tržby od vodiča U. zistila, že v obálke je podozrivá bankovka v hodnote 100, - eur. V obálke od vodičov bola vždy tržba aj potvrdenka o zaplatení od odberateľa. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Bola tam potvrdenka od pani Š. z Turčianskych Teplíc na sumu 103,17,- eur. Rovnako peniaze v tejto výške. Podozrivú bankovku dala do čítačky na kontrolu bankoviek a tam sa ukázalo, že bankovka je asi falošná. Keď to zistila predložila túto bankovku na políciu v Lučenci. Vodič si balil peniaze do potvrdenky a preto s určitou vedela, že bankovka je z prevádzky z Turčianskych Teplíc.

Podľa potvrdenia o zaistení veci a fotodokumentácie H. V. 27.04.2010 vydala 100,- eurovú bankovku čísla N 15071251836 z pokladne Mecom Group Lučenec, ktorá pochádzala z tržby.

Podľa zápisnice o vykonaní domovej prehliadky u X. C. zo 16.06.2010 a fotodokumentácie (č. I. 103 - 106, 112 - 116 spisu) spisu boli X. C. dobrovoľne vydané dve 50,- eurové bankovky s rovnakým číslom X33892525739.

Podľa posudku Národnej Banky Slovenska z 23.09.2010, číslo NCC - 2010/2390 (č.l. 65 - 66) 20 kusov 100,- € bankoviek zaistených u U. Č. v U. Č.. J. XXX sú nepodarené falzifikáty so stupňom nebezpečnosti „5“. Falzifikáty boli vyhotovené na neceninovom papieri striekanou tlačou. Ochranné prvky papiera vodoznak a ochranné florescenčné vlákna chýbajú. Ochranný prúžok je na niektorých falzifikátoch reprodukován s hlavnou tlačou. Ochranné prvky bankovkovej grafiky - sŕtlačová značka a opticky variabilná farba sú reprodukované s hlavnou tlačou. Tvar a motívy pravého holografického medailónu sú na väčšine falzifikátov reprodukované s hlavnou tlačou. Iba na falzifikátoch sériového čísla N15071251836 je napodobnený holografický medailón. Na dvoch kusoch je hlavná tlač pretretá striebornou farbou a na 3 ks je hlavná tlač pretretá striebornou farbou a následne prelepená hliníkovou fóliou s jednoduchým napodobneným nominálnej hodnoty. Na 2 kusoch je hliníková fólia prelepená priesvitnou lepiacou páskou. Falzifikáty boli ponechané v archíve falzifikátov odboru bankoviek a mincí Národnej banky Slovenska v Bratislave.

Podľa posudku Národnej banky Slovenska z 03.05.2010, číslo NCC - 2010/1118 (č.l. 67- 68 spisu) na falzifikát 100,- eurovej bankovky zaistenej z Mecom Group Lučenec, ide o nepodarený falzifikát stupňa nebezpečnosti č. „5“. Technicky ide o striekanú tlač, papier je hladký a reaguje na ultrafialové svetlo. Tvar a motívy pravého hologramu sú reprodukované s hlavnou tlačou a následne sú pretreté striebornou farbou, v ktorej je viditeľné primitívne zobrazenie nominálnej hodnoty. Lícna a rubová strana sú zhodne zhotovené striekanou tlačou. Je to bezkontaktná tlač, pri ktorej sa tlačová farba prenáša na papier vo forme mikrovapôčok.

Podľa posudku Národnej banky Slovenska z 28.08.2010, číslo NCC - 2010/2089 (č.l. 117 - 118 spisu) 2 kusy 50,- eurových bankoviek zaistených u X. C. sú nepodarenými falzifikátmi stupňa nebezpečnosti čísla „5“, vyhotovené striekanou tlačou multifunkčného zariadenia Canon Pixma MP250, na hladkom papieri, tlač lícna a rubová strana sú zhotovené striekanou, bezkontaktnou tlačou, pri ktorej sa tlačová

farba prenáša na papier vo forme mikrovapôčok. Na pravej bankovke tlačový obrazec tvorený prevažne z liniek na falzifikáte sa rozpadajú do bodiek azúrovej, žltej, purpurovej a čiernej farby.

Na hlavnom pojednávaní bola k týmto posudkom vypočítaná svedkyňa P. X., L. W. z Národnej Banky Slovenska (č.l. 373 - 377 spisu), ktorá vypracovávala vyššie uvedené písomné posudky. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala obdobne, ako je to uvedené aj v písomných posudkoch. Doplnila, že na základe sériových čísiel, bodovej štruktúry, napodobeniach ochranných prvkov, ich vyhotovenia na bežnom kancelárskom papieri, striekanou tlačou i rovnakej technológii výroby všetky preskúmané falzifikáty pochádzajú z jedného falšovateľského zdroja a boli vyrobené na totožnom zariadení (pracujúcom na báze atramentových tlačiarní). Navyše falzifikát 100 eurovej bankovky zaistený v Mecom Group Lučenec, okrem toho, že bol vyhotovený tou istou technológiou, ako ostatné, sa aj sériovým číslom bankovky zhoduje so 100,- € falzifikátom vydaným U. Č. (poznámka súdu: N 15071251836). Svedkyňa ďalej vypovedala, že v roku 2013 bola Národnej banke Slovenska predložená žiadosť o vykonanie odbornej expertízy 100 eurovej bankovky sériového čísla N 23094220782. V posudku č. 1578 vyhodnotila, že ide o falzifikát z rovnakého falšovateľského zdroja, ako už vo vyššie uvedených troch posudkoch v tejto veci, najmä na základe rovnakého sériového čísla, rovnakej technológii výroby, znakov a stupňa kvality. Vec sa viedla na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Banská Bystrica ORP-BD-KP-3-16-47/2013. K tejto časti výpovede svedkyne musí súd na tomto mieste poznamenať, že mladistvá W. W., B. XX.XX.XXXX, sestra obžalovaného, bola rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 08.09.2014, sp. zn. 1T/56/2014, právoplatným 26.09.2014 uznaná vinnou zo zločinu falšovania, pozmeňovania a výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v školskej učebnici od marca 2012 do 04.03.2013 prechovávala falošnú 100 euróvú bankovku sériového čísla N23094220782 (č.l. 384 - 387 spisu). Sériové číslo tohto falzifikátu sa zhoduje so sériovým číslom 100,- € falzifikátu vydaným U. Č., starým otcom obžalovaného.

Svedkyňa ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že išlo o obojstranné reprodukcie pravých bankoviek. Falzifikáty neboli poškodené. Rozmery falzifikátov zodpovedali rozmerom pravej bankovky V zmysle rozhodnutia Európskej centrálnej banky nie je možné vyhotovovať reprodukcie bankoviek v pomere 1:1. Povolené reprodukcie sú upravené v rozhodnutí Európskej centrálnej banky a napríklad pri obojstranných reprodukciách musia presahovať 200% dĺžky a šírky, alebo dosahovať najviac 50% príslušnej dĺžky aj šírky. Nesplňajú teda podmienky dovolenej reprodukcie podľa rozhodnutia Európskej centrálnej banky.

Svedkyňa tiež vypovedala k ich spôsobilosti k oklamaniu prijímateľa. Vypovedala, že všetky falzifikáty boli spôsobilé k oklamaniu prijímateľa. V prípade, že boli pokrčené, tak mohli byť spôsobilé k oklamaniu ešte vo vyššej miere. V tom prípade možno prijímateľa dostať skôr do omylu, lebo papier je viac opotrebovaný a navodzuje dojem bežnej opotrebovanosti bankovky.

Svedkyňa na žiadosť obhajoby vypovedala aj k falzifikátom bankoviek, pre ktoré bol už obžalovaný dňa 25.03.2014 právoplatne odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Martin 23T/48/2012 (č.l. 166 - 173, 198 - 208 tohto pripojeného spisu). Vypovedala, že aj reprodukcia iba z jednej strany s rovnakými rozmermi ako pravá bankovka je spôsobilá k oklamaniu spotrebiteľa, lebo ten zvyčajne, ak prijíma bankovku, tak si ju neatáča. Treba pri tom prihliadnúť aj na to, aké sú svetelné a poveternostné podmienky a iné okolnosti v čase prijímania falzifikátov. Navyše, ak mal páchatel vyhotovenú jednu stranu falzifikátu vo formáte A4 a túto stranu by jednoducho otočil a napasoval do tlačiarne, tak by vyhotovil na tomto falzifikáte aj druhú stranu a išlo by o obojstrannú reprodukciu. Rovnako nevystrihnuté falošné bankovky zaradili po ich preskúmaní medzi falzifikáty so stupňom nebezpečnosti číslo „5“, lebo aj napriek tomu, že mali reprodukovánú iba jednu stranu ich rozmery zodpovedali rozmerom pravých bankoviek a boli v rozpore s už vyššie uvedenými pravidlami dovolenej reprodukcie upravených Európskou centrálnou bankou z 20.03.2003, číslo ECB/2003/4. Všetky skúmané falzifikáty boli vyhotovené na tlačiarni tak, že najskôr bola vytlačená jedna strana, potom bol papier znovu daný do tlačiarne a bola vytlačená aj druhá strana. Pripadne, ak to bolo možné, tak naraz sa na tlačiarni vytlačila aj líčna aj rubová strana. Svedkyňa opakovane uviedla, že ak sú falzifikáty bankoviek pokrčené, na hmat môžu ešte skôr navodzovať dojem, že ide o pravú bankovku. Podľa svedkyne falzifikáty, ktoré boli vytlačené vo formáte A4 a neboli ešte vystrihnuté by podľa jej subjektívneho názoru spotrebiteľ asi neprijal. K tomu však musí súd uviesť, že všetky skúmané falzifikáty boli vyhotovované na kancelárskom papieri A4 a teda tieto vyhotovené falzifikáty s rovnakým rozmerom ako pravé bankovky bolo možné už len vystrihnúť. Národná banka Slovensko aj tieto reprodukcie zaradila medzi falzifikáty so stupňom nebezpečnosti číslo „5“.

Prečítaním pripojeného spisu Okresného súdu Martin 23T/48/2012 mal súd preukázané, že obžalovaný sa priznal k falšovaniu 5, 50, a 100 eurových bankoviek na multifunkčnom zariadení značky Canon v rodinnom dome v obci U. Č. XXX. Multifunkčná tlačiareň Canon Pixma MP 250 s tonerom aj káblom bola v tomto konaní zaistená a následne bol uložený trest prepadnutia veci. Obžalovaný bol v tejto veci usvedčovaný, okrem vlastného priznania, aj výpoveďou svedkyne J. G., ktorá vypovedala, že 16.04.2010 W. C. 50,- eurovú bankovku cez tlačiareň, ktorú mal v izbe. Bolo to viackrát, pretože sa mu kópie nedarili, tak tlačil stále znova a znova. W. mal na zemi papiere a na nich boli natlačené aj 100,- eurové bankovky. Niektoré boli vyrezané. Obžalovaný T. W. dal jednu z tých falošných bankoviek do svojej peňaženky. Potom boli v Kocke a W. jej povedal, že ide skúsiť vymeniť tú falošnú 50,- eurovú bankovku. Predavačka však zavolała policajtov. Svedkyňa W. W. v tej veci vypovedala, že jej brat kúpil tlačiareň, ale o jeho trestnej činnosti nemal a žiadnu vedomosť.

Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako bol z neho uznaný za vinného vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaný je usvedčovaný najmä vlastným čiastočným priznaním z hlavného pojednávania, keď vypovedal, že starému otcovi Č. vymenil jeho pravé peniaze za falzifikáty, falošnými bankovkami platil za drogy C. a vytlačil na tlačiarňi falzifikáty nominálnej hodnoty 50,- €. Pripustil, že vytlačil i falzifikáty nominálnej hodnoty 100,- €, ale pokrčil ich a dal ich ku krbu mysliac, že neskôr budú spálené. Obžalovaný je okrem čiastočného vlastného priznania usvedčovaný aj výpoveďami svedkov T. U., H. V., vypovedajúcimi o manipulácii s falošnou bankovkou, výpoveďou svedkyne P. W., podrobne vypovedajúcej o rovnakej technológii vyhotovenia všetkých falzifikátov, rovnakom zariadení, ich rovnakých znakoch, stupni nebezpečnosti číslo „5“, v niektorých prípadoch aj rovnakých sériových číslach, zápisnicami o obhliadkach miesta činov, fotodokumentáciami, zápisnicami o vydaní vecí, písomnými posudkami posudkami Národnej banky Slovenska. Vykonaným dokazovaním je rovnako preukázané, že obžalovaný okrem toho, že falzifikáty nominálnej hodnoty 100,- € dal ako pravé rôznym osobám, tieto falzifikáty aj vyhotovil. Uvedené čiastkové skutočnosti sú preukázané najmä posudkami a výpoveďou P. W. z Národnej banky Slovenska o jednom falšovateľskom zdroji, ako je to uvedené už v predchádzajúcej časti i zaisteným multifunkčným zariadením zn. CANON PIXMA MP 250, výr. č. QC3-3620-DB01-02 práve u obžalovaného. Významným dôkazom usvedčujúcim práve W. z vyhotovenia aj 100,- € falzifikátov zaistených na rôznych miestach, ale i u obžalovaného, sú ich rovnaké sériové čísla (napr. číslo N 15071251836 - u U. Č. i v Mecom Group Lučenec, falzifikáty v nominálnej hodnote 100,- €, číslo N23094220782 - u U. Č. N. D. W. W., falzifikáty v nominálnej hodnote 100,- €, číslo X 33892525739 - u obžalovaného T. W. N. D. X. C.). Prečítaním pripojeného spisu Okresného súdu Martin 23T/48/2012 je preukázané, že obžalovaný tlačil mnoho kópií bankoviek.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval, spolu s čiastkovým útokom z rozsudku Okresného súdu Martin z 12.12.2013, sp. zn. 23T/48/2012, v spojení z uznesením Krajského súdu v Žiline z 25.03.2014, sp.zn. 1To/7/2014, právoplatným 25.03.2014, ako pokračovací obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 3 písm b/ Tr. zák., pretože obžalovaný falšoval peniaze a falošné peniaze dal ako pravé a čin spáchal vo väčšom rozsahu, pretože nominálna hodnota falzifikátov bankoviek je v celkovom rozsahu 2955,- eur. V tejto prejedávanej trestnej veci išlo o jednoznačne o obojstranné reprodukcie bankoviek, s rovnakými rozmermi ako pravé. Falzifikáty bankoviek opísaných v skutkovej vete už právoplatného rozsudku 23T/48/2012 boli zahrnuté okresným aj krajským súdom do skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávanej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. Súd v tejto veci nemá žiadnu kompetenciu prehodnocovať právoplatné rozhodnutie týkajúceho sa tohto čiastkového útoku (iba postupovať spôsobom upraveným v ust. § 41 ods. 3 Tr. zák. o ukladaní spoločného trestu). Možno ale poznamenať, že svedkyňa P. W. na hlavnom pojednávaní, najmä na žiadosť obhajoby vypovedala, že aj tieto bankovky boli falzifikátmi stupňa č. „5“ nebezpečnosti, pričom boli spôsobilé oklamať prijímateľa. Krajský súd v Žiline vo svojom potvrdzujúcom uznesení, ktorým zamietol ako nedôvodné odvolanie obžalovaného podrobne vysvetlil, prečo všetky falošné bankovky uvedené v skutkovej vete rozsudku boli zahrnuté pod právnu kvalifikáciu zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávanej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. Rovnako vysvetlil, prečo sa nestotožnil s obranou obžalovaného, že vytlačené bankovky nechcel použiť a nemal úmysel s nimi platiť. K tomu treba už len poznamenať, že podľa zaužívanej súdnej praxe (napr. judikát 3To/42/90) falzifikátmi peňazí sú akékoľvek napodobeniny, ktoré vzhľadom ku svojej kvalite môžu byť pri predávaní len za určitých okolností (napr. pri platení pri zníženej viditeľnosti, v nočnom podniku a podobných situáciách) zamenené s pravými peniazmi a dostať sa takto do obehu, to znamená, že sú spôsobilé k tomu, aby

páchateľ ich predávaním porušil záujem spoločnosti na ochrane meny. Všetky falzifikáty v tejto veci sa aj do obehu aj dostali (Č., C., Mecom Group).

Súd odmietol na návrh obhajoby pribrať sám znalca, ktorý mal objasniť, či všetky falzifikáty bankoviek boli vyrobené na jednej tlačiarňi, pretože trestné konanie je kontradiktórne a uvedený dôkaz mohla zabezpečiť a predložiť súdu aj obhajoba, ktorá tak v konaní neučinila. Súd sám takýto dôkaz nepovažoval za nevyhnutný, pretože mal skutkové okolnosti objasnené už vyššie uvedenými dôkazmi v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie. Svedkyňa P. W. vypovedala, že všetky bankovky pochádzajú z jedného falšovateľského zdroja. Falzifikáty mali rovnaké sériové čísla, boli vyhotovené na rovnakom papieri a mal ich v držbe U. Č., starý otec obžalovaného, W. W., sestra obžalovaného, X. C., kamarátka obžalovaného. Súd na návrh obhajoby nepredvolal a nevypočul svedka V., lebo obžalovaný v celom priebehu prípravného konania takýto dôkaz neuvádzal, obhajoba ani po doručení výzvy na predkladanie dôkazov takýto dôkaz nenavrhol, obžalovaný sa sčasti k trestnej činnosti sám priznal, bolo práve u neho zaistené falšovateľské náčinie (tlačiareň, papier, falzifikáty rôznych nominálnych hodnôt, aj 100,- €, vo forme vystrihnutých aj nevystrihnutých, č.l. 28 - 42 pripojeného spisu 23T/48/2012) a obrana, že by mu V. vymieňal bankovky za polovicu ich nominálnej hodnoty je úplne simplexná a nedôveryhodná. Zároveň obrana obžalovaného v tejto časti nič nemení na tom, že falzifikáty dal ako pravé. Z rovnakých dôvodov odmietol aj návrhy na doplnenie dokazovania o výsluchy svedkov K., G. H. Š. navrhnutých až v rámci záverečnej reči obžalovaného, ktorí mali vidieť ako Hirschner dáva falošné bankovky obžalovanému. U. G. už bola vypočutá vo veci 23T/48/2012 a naopak vypovedala, že T. W. doma kopíroval 50,- € aj 100,- € bankovky, na papieroch A4 mal natlačené množstvo falošných bankoviek, niektoré už boli vystrihnuté, niektoré ešte nie. Videla ho vyrezávať tieto vytlačené falošné peniaze a aj dávať do peňaženky, nominálnej hodnoty aj 50 ,- € aj 100 ,- € (č.l. 14 tohto spisu). Táto navrhovaná svedkyňa teda naopak vypovedala a usvedčovala práve obžalovaného W.. Svedkyňa nič nevypovedala o T. V..

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal najmä z ustanovení § 34, 36, 38, 41, 42 Tr. zák. Súd poľahčujúce okolnosti nezistil a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. nepoužil, lebo ukladal spoločný súhrnný trest v zvýšenej trestnej sadzbe (§ 38 ods. 7 Tr. zák.) a súčasné použitie oboch ustanovení by bolo pre obžalovaného neprímerane prísne. Na obžalovaného sa podľa odpisu z registra trestov hľadí, ako keby pred spáchaním činu odsúdený nebol, pretože odsúdenia vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/94/2001 a 13T/3/2013 sú zahladené. Súd preto obžalovanému uložil spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, so zaradením podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému uložil trest na spodnej hranici sadzby, pretože obžalovaný pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Súd vzhľadom na osobu obžalovaného nepovažoval za potrebné a nevyhnutné zaradiť ho do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, aj keď išlo o odsúdenie pre obzvlášť závažný zločin, pretože jeho prevýchova bude i v strednom stupni stráženia zaručená. Súd zároveň zrušil celý výrok o vine, o treste z rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 12.12.2013, sp. zn. 23T/48/2012, a zrušil vo výrokoch o treste rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 02.07.2015, sp. zn. 2T/32/2015 (skutok z 28.08.2013), ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. a rozsudok Okresného súdu Zvolen z 13.04.2016 sp.zn. 5T/167/2015 (skutok z 18.07.2007), ktorým bolo tiež upustené od uloženia súhrnného trestu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Všetky skutky sú v súbehu a boli spáchané do 12.12.2013, kedy došlo k vyhláseniu prvého odsudzujúceho rozsudku.

Súd podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a 455 Tr. por. povinnosť ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Súd okrem toho uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci multifunkčného zariadenia Canon Pixma MP250, pretože táto vec bola použitá na spáchanie trestného činu.

K bodu 2/

Obžalovaný je usvedčovaný najmä výpoveďou maloletej svedkyne poškodenej T. G.. Svedkyňa vypovedala, že 19.02.2014 boli s W. W. pozrieť strýka v Psychiatrickej liečebni v Sučanoch. Na Sklené sa

vrátili autobusom asi o 16 -tej hodine. Najskôr vstúpila W. W. a potom vystúpila ona na ďalšej zastávke. W. ju porosila, aby išla obžalovanému povedať, že sa má ísť spýtať na prácu do pizérie a zároveň sa o neho bála, lebo už dlho nebol u starého otca. Keď zistila, že mama a T. W., ktorého volá otec, nie sú doma išla hore na chatu, ktorá sa nachádza na ich pozemku za T.. Dvere na chate boli zamknuté a preto vošla oknom. Aj T. W., krstný otec na ňu volal, aby vošla do vnútra cez okno. Vošla do chaty a spýtala sa T., či ide ku starkému. On jej odpovedal, že nejde, a tak sa postavila, že pôjde dole. Keď chcela vyjsť cez okno a bola chrbtom otočená ku obžalovanému, on ju chytil obidvoma rukami okolo pása a sťahol ju na posteľ. Posteľ bola v chatke pod oknom. Zostala ležať na posteli na chrbte. Obžalovaný si na ňu sadol, na jej stehná, kričala viackrát o pomoc, aj keď vedela, že ju asi nikto nebude počuť, pretože chatka je blízko hory. Obžalovaný na jej výkrik nereagoval a nič nehovoril. Najskôr sedel na jej stehnách otočený tvárou k nej, ale potom sa točil chrbtom a vyzul jej čižmy. Potom sa zase otočil tvárou k nej a začal jej odopínať opasok na nohaviciach. Snažila sa obžalovaného strkať rukami do chrbta, ale on sa vždy uhol. Keď jej rozopol opasok, rozopol jej aj zips na nohaviciach, sťahol jej gate a potom sa presunul sedieť na jej nohy nižšie a začal jej nižšie sťahovať aj nohavice, ktoré jej sťahol až po členky. Potom sa presunul zase vyššie a rozopol jej mikinu, ktorá mala na sebe zips, dlhé a krátke tielko jej vyhrnul až po krk. Taktiež jej zodvihol hore podprsenku. Potom je sťahol gaťky až po členky. Stále sa pohyboval hore a dole po jej nohách. Obžalovaný sa potom vyzliekol, najprv bundu a potom nohavice, pričom stále sedel na nej. Následne si kľakol na kolená na jej stehná a tak si vyzliekol nohavice. Stále kričala o pomoc, ale vedela, že už jej to aj tak nepomôže. Najmenej štyrikrát jej priložil ruku na jej ústa, po celý čas nehovoril, bol ticho. Potom sa presunul medzi jej nohy a začal „ho tam strkať“. Snažil sa dať svoj pohlavný úd do jej vagíny a pritom ju obchytkával po prsiach a po rukách. Podarilo sa mu svoj pohlavný úd strčiť do jej vagíny aj napriek tomu, že sa to snažila skončiť a hovorila mu, aby prestal. Obžalovaný však na to nereagoval a pohlavný úd mal v nej asi 10 minút. Potom mu spadla čiapka na oči, ktorú mal celý čas na hlave. Išiel si ju napraviť rukami, preto využila tento moment, odstrčila ho, načo on spadol na okno. Rýchlo sa postavila z postele, utiekla na gauč, obliekla si gaťky a rifle. Opasok na nohaviciach si už nestihla zapnúť, v ruke držala čižmy a chcela vybehnúť von oknom. Obžalovaný ju chytil za nohu a spadol. Podarilo sa jej ho odkopnúť a vyskočila von oknom bosá a bežala domov. Doma zbadala, že krváca, obliekla si nohavice, ale neprezliekla sa. Následne zavolała W. W.. Tej povedala, že ju obžalovaný znásilnil, načo jej ona povedala, že či si nevymýšľa. Odpovedala, jej že nie a preto jej W. W. povedala, aby prišla ku starkému, kde ona bývala. Utekala dole za W. W. a všetko je porozprávala. W. jej povedala, že nemôže volať policajtov, že to musí urobiť jej mama. W. jej povedala, že to povie obžalovaného bývalej priateľke a tá na druhý deň zavolała jej mame a povedala, čo sa stalo. Svedkyňa ďalej vypovedala, že v chate cítila i videla toluén. Pamätá si, že v minulosti obžalovaný viackrát na chate pred kamarátmi hovoril, že si dajú toluén.

Svedkyňa W. W. vo svojej výpovedi potvrdila, že požiadala T. G., aby sa išla pozrieť za obžalovaným a povedala mu, že má zavolať do nejakej pizérie o prácu. Obžalovaný na chate T. znásilnil. T. jej telefonovala, a uviedla, že ju znásilnil jej brat a pritom plakala. Nechcela tomu veriť a preto povedala T., aby prišla rýchlo dole za ňou. Keď prišla bola celá roztrasená, všetko jej povedala čo jej obžalovaný urobil a ukázala jej krvavé kraťasy, ktoré mala ešte na sebe. Obidve rozmýšľali, čo majú urobiť a nakoniec sa rozhodli, že T. pôjde domov a zajtra to povie rodičom, ktorí zavolajú políciu. Na druhý deň išla k T. mame, ktorá bola v izbe a plakala. K obžalovanému svojmu bratovi vypovedala, že jej gambler a užíval drogy, keď nemal peniaze stačil mu aj toluén. Návykové látky užíval minimálne dva roky. Všimla si na ňom, že bol niekedy divný.

Svedkyňa T. G. vypovedala, že sa o skutočnostiach dozvedala na druhý deň. Dcéra T. je povedala, že dvere na chatke boli zamknuté, ale do chatky vlezla oknom, pretože mala obžalovanému odovzdať odkaz, aby zavolał do nejakej pizérie, kde mu mali ponúknuť prácu. Obžalovaný bol vo vnútri chatky, chytil ju a zvalil chrbtom na posteľ. Potom si na ňu sadol. Vyzul jej čižmy, vytiahol mikinu s tričkom a podprsenkou a sťahol jej nohavice aj s nohavičkami po členky. Potom ju začal bozkávať na pery, bránila sa, ale následne jej vtlačil penis do pošvy aj napriek tomu, že ho odtláčala, ale pochopila, že nemá voči nemu šancu. Dcéra jej povedala, že bola v chatke asi tak 10 minút. Celé nohavičky mala zakrvavené. Keď prišla za ňou bola celá vystrašená a hanbila sa jej to povedať. Následne podali na T. W. trestné oznámenie. K obžalovanému tiež vypovedala, že užíval drogy a v chatke, kde sa odohralo znásilnenie bol si tri dni, pričom užíval toluén. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní doplnila, že dcéra bola po incidente umiestnená v detskom krízovom centre v Žiline v Náruči. Bola tam aj kvôli tomu, že asi 2 - 3 týždne po znásilní sa opila a bola úplne nevládna. Museli ju položiť na zem. Mala triašku a kričala, aby nerozprávali, že bola znásilnená, lebo ona za to nemôže. Potom zavolali záchranku. Ráno v deň

znásilnenia sa jej dcéra spýtala, či môže ísť s W. W., sestrou obžalovaného, za krstným otcom U. Č., do Psychiatrickej liečebne v Sučanoch. Súhlasila s tým, večer dcéru videla. Dcéra bola v ten večer u W. W., ktorej všetko porozprávala, ale je to povedala až na druhý deň. Na druhý deň jej volala W. V., bývala priateľka obžalovaného, ktorej o tom povedala W. W.. Nevedeli čo majú robiť. Najskôr sa spýtala dcéry, čo sa stalo až potom išli na políciu. S dcérou dovtedy nemala žiadne výchovné problémy. Do krízového centra bola vzatá až potom, ako sa opila a vykrikovala o tom incidente. Dcéra nikdy nebola na diskotéke. Nemá žiadneho priateľa, ani známych v Banskej Bystrici. Predchádzajúcu noc pred kritickým dňom nebola na diskotéke v Bystrici, je to len výmysel obžalovaného.

Obžalovaný je usvedčovaný aj znaleckým psychiatrickým posudkom. Znalci dospeli k záveru, že obžalovaný je neharmonicky, abnormne štruktúrovanou osobnosťou, závislou na viacerých psychoaktívnych látkach. Je depravovaný a sociálne degradovaný s disociálnymi črtami, emočne nestabilný z impulzívnu reaktivitou. Jeho ovládacie schopnosti boli v nepodstatnej miere znížené a to vplyvom účinku pozitívneho toluénu. Požitie toluénu pred činom malo nešpecifický účinok na správanie obžalovaného - uvoľnenie zábran, evokácia agresivity, demaskovanie osobnostnej skladby, prevaha emocionálnej zložky nad racionálnou. Obžalovaný chápe význam a zmysel trestného konania. Obžalovaný netrpí žiadnou sexuálnou úchyľkou. Znalci skúmaním zistili chorobnú závislosť na viacerých psychoaktívnych látkach a patologického hráčstvo. Navrhli obžalovanému uložiť ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou.

Obžalobný je usvedčovaný aj znaleckým psychologickým posudkom. Znalec, ktorý bol prítomný aj pri výsluchu maloletej poškodenej dospel k záveru, že všeobecná vierohodnosť výpovede maloletej jej zachovaná. Z hľadiska špecifickej vierohodnosti výpoveď maloletej možno považovať tiež za vierohodnú. Kognitívne schopnosti sú intaktné a znalec vylúčil možnosť poruchy pamäte i konfabulácie. Maloletá nemá tendenciu k fabulácii v pozitívnom, respektíve negatívnom smere hodnotenia seba, respektíve udalosti vzťahujúcej sa k jej osobe. Na základe znaleckého skúmania skonštatoval, že maloletá prežila traumatizujúcu udalosť, tak ako ju popisuje. V predmetnej veci má však tendenciu vytesňovať traumatizujúcu udalosť v rámci rozhovoru (jadro skutku obchádza). Ide o mechanizmus jej psychiky, ktorým sa s danou traumatizáciou vyrovnáva. V budúcnosti nie je možné vylúčiť rozvoj symptómov postraumatickej stresovej poruchy, respektíve problémy psychosexuálneho vývinu maloletej. Pri skúmaní nezistil, že by jej mohlo byť ublížené inou blízkou osobou, ako obžalovaným.

Svedkyňa T.. I. X., G.. I., sociálna pracovníčka - pedagogička z ÚPSaVR Martin, prítomná pri výsluchu, vypovedala, že maloletá poškodená hovorila samostatne o tom, čo sa odohralo na chatke, potom sa jej vyšetrovateľka spýtala na nejaké veci. Maloletá bola pri výpovedi rozrušená a evidentne z jej emócií vyplývalo, že obžalovaný konal proti jej vôli. Maloletá mala dovtedy obžalovaného ako rodinného príslušníka rada, jeho správaním bola sklamaná a rozčarovaná.

Konanie obžalovaného je preukázané aj zápisnicou o obhliadke miesta činu a fotodokumentáciou, z ktorej je viditeľné, že na mieste činu sa nachádzal a bol zaistený aj toluén. Rovnako zdravotným záznamom Univerzitnej nemocnice v Martine pohotovostnej gynekologickej ambulancie, v ktorom sú uvedené jednotlivé zranenia zistené u maloletej T. G., znaleckým posudkom Kriminalisticko expertízneho ústavu Policajného zboru, kde sú popísané jednotlivé krvné stopy. Zmiešané biologické stopy osôb T. W. H. T. G. boli zaistené na deke a tričku obžalovaného.

Súd zhodnotením týchto dôkazov dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak ako je z neho uznaný za vinného v bode 2/ toho rozsudku. Obžalovaný v rámci svojej obrany priznal, že sa na chate sfetoval toluénom. V chate sa nachádzal tri dni a mal iba vodu, slaninu, chleba a fľašu toluénu. T. prišla na chatu v tretí deň a pýtala si cigaretu. Bola nervózna. Začala mu rozprávať, že kde bola a čo robila. Povedala mu, že bola na diskotéke v Banskej Bystrici, kde mala sex. Povedala mu, že prvýkrát. Chcel ísť spať a preto jej povedal, že je zima a môže si ľahnúť vedľa neho, keď doma aj tak nikoho nemá. Bola to úplne normálna vec, lebo bývali spolu a keď napríklad pozerali televízor, niekoľkokrát pri ňom zaspala. Potom si len pamätal, že jej dal pusu na líce a povedal dobrú noc. Ráno ho zobudili policajti, kriminálka a povedali mu, že znásilnil T.. Dvere boli zamknuté, takže T. prišla aj vyliezla oknom. Čo sa týka krvácania a zranení T. povedal, že sa asi bála povedať mame, čo sa stalo a tak si vymyslela nejakú rozprávku, alebo sa na chate sfetovala. Neskôr sa dozvedel, že T. našli opitú váfať sa po zemi a keď prišli k nej mala vykrikovať, že ona nechce sex. T. mala jeho sestru povedať, že všetko si vymyslela kvôli mame, aby ju nezbila. T. zobrali do nápravného zariadenia, lebo vynechávala školu,

fajčila aj drogovala. V ďalšej časti obrany uvádzal, že všetko si vymyslela T. G., s ktorou mal v minulosti intímny pomer a teraz žije s jeho bratom.

Súd obrane obžalovaného neuveril, pretože je vyvrátená už vyššie uvedenou jednoznačnou výpoveďou maloletej svedkyne, pričom znalec z odboru psychológie, ktorý bol prítomný pri jej výsluchu zhodnotil a dospel k záveru, že je u nej zachovaná všeobecná aj špecifická vierohodnosť. Výpoveď maloletej svedkyne je podporovaná nepriamo aj výpoveďami svedkyne W. W. H. T. G. a ďalšími listinnými dôkazmi. Poškodená ihneď po čine telefonicky oznámila W. W., že bola znásilnená. Teda v čase, keď o tom nemala ešte vedomosť jej mama. V ten deň cestovala domov s W. W.Š. a bola úplne pokojná a v pohode. Jej stav sa evidentne zmenil až potom, ako bola na chatke. Aj z týchto okolností možno vyvodíť, že na chatke prežila traumatizujúcu skúsenosť. Je prirodzené, že ako prvej sa zdôverila W. W., ktorá bola aj podľa znaleckého skúmania jej dôverníčkou. Znaleckým skúmaním z odvetvia psychiatrie bolo preukázané, že obžalovaný sa v kritickom čase nachádzal pod vplyvom toluénu. K tomu treba poznamenať, že obžalovaný jej osobou s duševnou poruchou - neharmonicky abnormne štruktúrovanou osobnosťou závislou od viacerých psychoaktívnych látok, s disocálnymi črtami, emočne nestabilný a s impulzívnou reaktivitou.

Súd nenašiel jediný dôvod, ktorý by vnášal pochybnosť o pravdivosti a hodnovernosti výpovede svedkyne maloletej T. G.. Súd proti obrane obžalovaného neuveril.

Obžalovaný navrhol vypočuť osobne na súde opätovne T. G., W. V., ktorá by mala vypovedať o ich vzťahoch a svedkov Š. T., Y. X. - K., Y. W., ktorý by mali potvrdiť, že poškodená maloletá bola noc predtým v Banskej Bystrici. Navrhol vyšetrenie poškodenej na polygrafe, rekonštrukciu a previerku výpovede na mieste.

Súd odmietol vykonať tieto dôkazy, pretože poškodená maloletá T. G. ešte nemá osemnásť rokov. Jej výsluch bol vykonaný zákonným spôsobom, pri výsluchu bol prítomný aj znalec psychológ, sociálna pracovníčka s pedagogickým vzdelaním, taktiež bol vyhotovený obrazový a zvukový záznam. Pri výsluchu bola aj vtedajšia obhajkyňa obžalovaného, ktorá mala možnosť klásť jej otázky a opätovný výsluch poškodenej by iba prehľboval jej traumy. Svedkyňa T. G. i svedkyňa W. W. nezávisle na sebe jednoznačne vypovedali, že v kritický deň boli spolu pozrieť strýka U. Č. v Psychiatrickej liečebni Sučany. W. W. vypovedala, že stav poškodenej sa zmenil až potom, ako bola na chatke (rozrušená, plakala). Predtým cestou do Štubne bola úplne pokojná. Svedkyňa T. G. vylúčila, že by noc predtým bola jej dcéra na diskotéke v Banskej Bystrici. Obžalovaný najviac tieto okolnosti a týchto svedkov nespomínal v prípravnom konaní a ani po doručení obžaloby a výzvy na vykonanie dôkazov. Súd preto považoval výsluchy týchto svedkov, ktorí neboli na mieste činu, za nadbytočné nato, aby mohol v tejto veci spravodlivo rozhodnúť. Taktiež považoval za nadbytočnú k dokazovaniu výpoveď W. V., ktorá mala vypovedať len o ich vzťahoch. Vierohodnosť výpovede poškodenej zhodnotil znalec - psychológ, ktorý bol aj pri jej výsluchu, preto vyšetrenie maloletej poškodenej na tzv. polygrafe je rovnako nadbytočné k nevyhnutnému rozsahu dokazovania pre súdne rozhodnutie. Obsah vykonaných dôkazov postačoval pre súdne rozhodnutie, od spáchania skutku uplynulo dva a pol roka, na mieste činu mohlo dôjsť k zmenám a preto vykonávanie rekonštrukcie a previerky výpovede poškodenej by bolo v tomto štádiu konania nad rámec potrebného nevyhnutného dokazovania a rozsah predložených vykonaných dôkazov postačoval na rozhodnutie vo veci. Súd preto aj túto navrhnutú časť dôkazov odmietol.

Súd konanie obžalovaného v bode 2/ kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák za použitia § 139 ods. 1, písm. a/ Tr. zák, pretože obžalovaný násilím donútil ženu k súložiu a teda spáchal taký čin na chránenej osobe, teda osobe, ktorá je dieťaťom, nedovršila osemnásť rok svojho veku. Obžalovaný konal v priamom úmysle, tak ako to je vedené v § 15 písm a/ Tr. zák.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal s ustanovení § 34, § 36, 37, 38, 41, 42 Tr. zák. Obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby s prihliadnutím na to, že za bod č. 1/ mu bol uložený samostatný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov. Súd priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (§ 38 ods. 4 Tr. zák.) nepoužil, pretože súčasné použitie oboch ustanovení by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne (§ 38 ods. 7 Tr.zák). Na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pred spáchaním činu nebol ešte vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Súd zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp.zn. 23T/48/2014, zo 16.04.2014 pretože skutok v tejto veci (z 19.02.2014) a v trestnom rozkaze (22.12.2013) sú v súbehu. Zároveň zrušil

aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo rozrušením, stratili podklad.

Súd obžalovanému uložil aj protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, pretože obžalovaný spáchal čin pod vplyvom návykovej látky a znalci odporučili, aby súd uložil uvedené ochranné liečenie.

Poučenie:

Poučenie : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.